

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 6027/2025
01.04.2026. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Гордане Комненић, председника већа, др Илије Зиндовића и Марије Терзић, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., чији је пуномоћник адвокат Душан Радисављевић из ..., против туженог ББ из ..., чији је пуномоћник адвокат Зоран Павловић из ..., ради накнаде штете, одлучујући о ревизијама тужиле изјављеним против пресуде Вишег суда у Зајечару Гж 775/24 од 10.12.2024. године, у седници одржаној 01.04.2026. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈУ СЕ, као недозвољене, ревизије тужиле изјављене против пресуде Вишег суда у Зајечару Гж 775/24 од 10.12.2024. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Зајечару П 2847/21 од 27.04.2023. године, исправљеном решењем од 26.09.2024. године ставом првим изреке, делимично је усвојен тужбени захтев тужиле и обавезан тужени да тужиљи на име накнаде нематеријалне штете због претрпљеног страха исплати износ од 20.000,00 динара, на име повреде части и угледа износ од 20.000,00 динара, све са законском затезном каматом од 27.04.2023. године до исплате, док је тужбени захтев преко досуђеног до траженог износа на име накнаде штете за претрпљени страх у износу од 80.000,00 динара и на име накнаде због повреде части и угледа у износу од 70.000,00 динара са законском затезном каматом од 27.04.2023. године до исплате одбијен као неоснован. Ставом другим изреке, обавезан је тужени да тужиљи накнади трошкове парничног поступка у износу од 106.000,00 динара са законском затезном каматом од извршности до исплате.

Пресудом Вишег суда у Зајечару Гж 775/24 од 10.12.2024. године, ставом првим изреке, преиначена је првостепена пресуда (чији је саставни део решење о исправци) у усвајајућем делу става првог изреке и у ставу другом изреке, тако што је одбијен тужбени захтев тужиле да се обавезе тужени да тужиљи на име накнаде нематеријалне штете на име претрпљеног страха исплати износ од 20.000,00 динара и на име повреде части и угледа износ од 20.000,00 динара, све са законском затезном каматом од 27.04.2023. године до исплате. Ставом другим изреке, обавезана је тужиле да туженом накнади трошкове парничног поступка у износу од 81.000,00 динара.

Против наведене правноснажне пресуде донете у другом степену, тужила је благовремено изјавила две ревизије због битних повреда одредаба парничних поступка, погрешне примене материјалог права и погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, позивајући се на одредбу члана 403. став 2. тачка 2. и члана 405. Закона о парничном поступку.

Врховни суд је испитао дозвољеност ревизија тужиле применом одредбе члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку и утврдио да ревизије нису дозвољене.

Одредбом члана 468. став 1. ЗПП, прописано је да се споровима мале вредности сматрају спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност од 3.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе. Против одлуке другостепеног суда којом је одлучено о спору мале вредности ревизија није дозвољена, јер је тако прописано одредбом члана 479. став 6. истог закона.

Тужбу ради накнаде штете тужила је поднела 06.12.2021. године, а вредност предмета спора 150.000,00 динара.

Имајући у виду да је ово спор мале вредности у коме се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе, следи да ревизије тужиле нису дозвољене на основу одредбе члана 479. став 6. ЗПП.

Преиначење одлуке није од утицаја на дозвољеност ревизија у смислу члана 403. став 2. тачка 2. ЗПП, јер је у посебној глави Закона о парничном поступку која регулише поступак у спору мале вредности прописано да ревизија у овим случајевима није дозвољена, па специјално правило искључује примену општих права (члан 467. ЗПП).

Из тих разлога, Врховни суд је донео одлуку као у ставу другом изреке применом одредбе члана 413. Закона о парничном поступку.

**Председник већа – судија
Гордана Комненић с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**